

Else-Merete Ross: Hr. Thestrup sagde, at der måske var nogle mennesker, som ville ønske at få en abort af rene bekvemmelighedshensyn, f. eks. fordi de ville rejse til Mallorca. Omkring 1956 var Viggo Starcke forarget over, at der fandtes kvinder, der hellere ville have en pels end et barn. Jeg håber, at alle de der hellere vil have pelse eller rejse til Mallorca end have et barn, slipper for at få det barn, for jeg mener ikke, de vil være gode mødre.

Jeg føler ringe respekt for fosterets rettigheder i de første 12-14 uger. Derimod har jeg respekt for det fødte barn og dets rettigheder. Hvorfor får mennesker børn? Er det af hensyn til barnet? Nej, det er af egoistiske grunde. Hvis den egoistiske grund til at få et barn ikke er stærk nok, hvis ønsket om at give dette barn varme, kærlighed og trykthed ikke er til stede, mener jeg, det er bedre at afbryde et svangerskab. Noget andet er, at jeg mener, befolkningen burde være så oplyst, at uønskede svangerskaber overhovedet ikke kom på tale.

For mig er hovedsagen, at denne lov kan bidrage til, at kun uønskede børn fødes til denne meget vanskelige verden. Liv er efter min mening ikke et sådant gode, at det skal gives, når det ikke bliver modtaget med den varme og kærlighed, som er så nødvendige forudsætninger for, at et barn kan udvikles til et menneskeværdigt og nogenlunde lykkeligt individ. Ved denne indstilling hjælper og varetager vi bedst de rettigheder, som for mig er de vigtigste: det fødte barns rettigheder.

Per Dich: Til hr. Thestrup, hr. Djurhuus og, jeg tror, hr. Burgdorf, som ønskede, at dette lovforslag skal komme ud til folkeafstemning, vil jeg sige, at det selvfølgelig er deres ret at prøve at få lovforslaget ud til folkeafstemning, men at jeg har meget vanskeligt ved at forestille mig, hvordan man skal lægge et sådant problem ud til folkeafstemning, der, som justitsministeren og hr. Falk Hansen klart redegjorde for, ikke er et principielt spørgsmål om forskellen mellem absolut ingen legale aborter og fuld adgang til legale aborter, men et spørgsmål om en procentuel udjævning, en rettelse af urimelighederne i den gældende lovgivning, som jo går ind for, at legale aborter er noget, vi skal have i vort samfund.

Jeg er mere betænkelig ved, at nogle af medlemmerne af tinget er tilhængere af lovforslaget og også tilhængere af, at det skal ud til folkeafstemning. Jeg vil endnu en gang erindre om, at da man i sin tid indførte adgangen til folkeafstemning i grundloven, blev dette princip gennemført for at give et mindretal mulighed for ved en folkeafstemning at få forkastet et lovforslag, der var vedtaget af flertallet. Med andre ord er dette at kræve lovforslaget ud til folkeafstemning ensbetydende med, at man ønsker, lovforslaget skal forkastes. Det er derfor efter min mening et ganske inkonsekvent standpunkt at være tilhænger af lovforslaget som helhed og på den anden side ønske det ud til folkeafstemning.

Til fru Gerda Møller, som sagde, at det ikke er folketingets opgave at tage ansvaret fra den enkelte borger, vil jeg sige: ja men det er jo netop det, den nugældende lov gør. Den nugældende lov lægger administrationen af mere eller især mindre forståelige lovregler ud til forskellige tjenestemænd og embedsmænd, som jeg så sandelig ikke misunder denne opgave. Denne lov vil netop sikre, at det er den enkelte kvinde, som selvstændigt — og hun alene — kan tage ansvaret for at træffe den alvorlige beslutning, dette er.

Hr. Karlskov Jensen sagde, at vi ville få en meget voldsom stigning i antallet af svangerskabsafbrydelser — jeg tror, tallet var 100 pct. — og at man ville stille kvinden vanskeligere. Vi ved ikke noget om, hvor stor stigningen vil blive, den vil formodentlig blive betydelig, i hvert tilfælde i den første periode. Men én ting ved vi, og det er, at der er en overvejende sandsynlighed for, at de allerfleste, hvis ikke alle, illegale aborter, der nu bliver foretaget, vil blive foretaget under forsvarlige forhold på hospitaler, eller hvorledes ordningen nu måtte blive. Og det er for mig meget, meget væsentligt, fordi svangerskabsafbrydelserne jo bliver foretaget alligevel og nu for en stor dels vedkommende under endog særdeles utrygge og farlige forhold.

Hr. Burgdorf sagde noget om gamle kulturer, som var gået til grunde på grund af umoralitet. Netop i forbindelse med det, jeg lige har sagt, vil jeg til hr. Burgdorf sige, at det at gennemføre dette, som giver kvinden ansvaret, må netop være mere moralsk, hvis